

מדינת ישראל
משרד המשפטים
לשכת המשנה לפרקליט המדינה
(תפקידים מיוחדים)

ג' אדר א' תשע"א
07 פברואר 2011
מס' תיק: 86-10-6
מס' מכתב: 811-99-2011-000506

לכבוד
חה"כ פרופ' אריה אלדד
הכנסת
ירושלים 91950

שלום רב,

הנדון: פסטיבל "קרוב לבבות" בחיפה

תודה על מכתבך הנוסף, מיום י"ט בשבט תשע"א (24 בינואר 2011), בענין שבנדון.

אני מניח שלא בכדי חזרת ופנית אלינו בענין. הארוע אליו התייחסת בתלונתך עורר אצלנו התלבטות לא פשוטה. לא ניסיתי להסתיר במכתב התשובה ששלחתי אליך (כ"ט בטבת תשע"א, 5 בינואר 2011), את קשיי קבלת ההחלטה ודומה שהתוכן, ואולי גם הסגנון, של מכתבי חשפו את הלבטים. פנייתך, לשקול מחדש את עמדתנו, "התחברה" אפוא לדרך מחשבה שלא היתה זרה לנו. החלטות רבות בתיקים אלה הן התלטות קשות, כשמהצד האחד - חופש הביטוי ומהצד האחר - הידיעה שמילים יוצרות לעיתים אווירה המובילה לאלימות. בין המקרים שעוררו, כאמור, התלבטות מיוחדת, היה הארוע הזה.

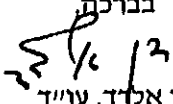
התנאי להעמדה לדין בעבירת ההסתה לאלימות, שאתם כמחוקקים קבעתם, זה הקובע כי תמצא אפשרות ממשית שהפרסום יוביל למעשי אלימות או טרור, הוא תנאי קשה לבחינה וליישום על ידי התביעה הכללית. בארוע זה עמדו, מחד גיסא, הדברים המקוממים ששר אותו "זמר" (אני ערבי גאה, מחבל מתאבד, אני ארצח את אמא שלך ואתותך"), ומאידך גיסא - העובדות שאין מדובר במנהיג ציבור אלא באדם חסר השפעה, אלמוני, שלא נאם נאום מעשי, תוכניתני, אלא שר שיר, במסגרת תוכנית שהתימרה להיות חלק מהצגה, כשברור שהזמר אינו באמת מחבל מתאבד ומחבר השיר עושה שימוש בכלים "ספרותיים".

אין להקל ראש בביטויים בגלל שהם מופיעים בשיר: ידוע לכולנו ששירים ליוו את רצח עמנו, והפיתו בצוררים את הרוח השטנית שמנהיגיהם ביקשו לעודד; זה עתה הוריתי למשטרה לחקור בענין שיר שחיבר איש ציבור ידוע, ובו קרא למעשי טרור נגד יהודים. ובכל זאת – תשמע בוודאי הטענה שאין ליחס לכל מילה בשיר שלפנינו את המשקל שמייחסים לאותה מילה במקום ובנסיבות אחרות, מבחינת אותה "אפשרות ממשית" שהמילה תביא למעשים. אזכיר עוד, כי ה"זמר" פנה לקהל שבא לפסטיבל "קרוב לבבות" - קהל כזה אמור לכעוס, יותר מקהל אחר, על מי שמשמיע שיר כזה (וכך היה - על פי האמור בכתבת), אך מה הסיכוי שקהל כזה יונע, עקב דברי ההבל האלה (בשפה האנגלית), לפגוע ביהודים?

הצגתי לעיל את הקשיים, שחלקם צפוי להתעורר בהמשך. בצד השני של מאזן השיקולים מצויה חומרת הדברים, עליה עמדת בפניותיך. כאמור, בעקבות מכתבך, התלבטנו שוב, נועצתי במשנה לפרקליט המדינה, מר שי ניצן, ולאחר ההתייעצות מצאנו כי יש מקום לשנות את החלטתנו הקודמת ולפתוח בחקירה נגד ה"זמר".

דומני, שהחקירה שתפתח אסור לה שתבוא במקום פעולה במישור הציבורי, כדי שארועים שנועדו לקירוב לבבות ומושקעים בהם משאבים ציבוריים, לא ישמשו במה לשנאה. לכן, הפנינו את תלונתך ותשובתנו לעיריית חיפה, כאחראית על הארוע, וכמי שמנהלת עיר שבה חיים יחד בני כל העמים והדתות, ובוודאי עוסקת ומשקיעה באירועים דומים. אנו מניחים שבמישור הציבורי ניתן לפעול עוד בהקשרים אלה.

מכל מקום, תודה על המכתב הנוסף ועל ההזדמנות להציג בפניך, כמחוקק, חלק מרכיבי ההתלבטות, שהיא מנת חלקנו ביישום החוק.

בברכה

 דן אלעד, עו"ד
 מנהל תחום תפקידים מיוחדים
 בפרקליטות המדינה

העתק:

היועץ המשפטי לממשלה (שלכם) - 2010-0004-6443

פרקליט המדינה

המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים)